

mening ikke, at man befatter sig med mildest talt dog tvivlsomme Foretagender, der udfordre Penge. Jeg veed ikke, hvorledes denne Sag vil gaae, men jeg behøver ikke at sige, at det er min fuldstændige Overbevisning, at den høitærede Minister i sin Kjærlighed for Heste er paa en gal Vej ved at ville sørge for Hesteopdrætningen paa denne Maade. Jeg har liggende utallige Uttringer, kan jeg sige, i den Henseende, som tale for min Sag, og jeg haaber, at den vil seire, at den ogsaa nu denne Gang vil seire, men, hvis ikke, har jeg den fulde Forvisning, at vi nok engang ville komme dertil.

Indenrigsministeren: Jeg haaber, at den Sag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (M. Hage) har gjort sig til en veltalende Forvarer for, ikke vil seire; og da han brugte det Udtryk, at han allerede mange Gange havde kæmpet for en haabløs Sag, haaber jeg heller ikke, at han tager sig det særdeles nær, om det ogsaa skulde blive Tilfældet denne Gang. Det ærede Medlem heraabte sig paa de fast „utallige“ Vidnesbyrd, der forelaae ham om, at det var en aldeles forkeert Vej, at ville fremme Hesteavlens gjennem et Præmieystem, eller overhovedet fra Statens Side at ville gribe ind i Hesteavlens være sig besyttende eller selvproducerende; men det ærede Medlem vil dog vist indrømme mig, at det er ligesaa let at tilveiebringe ligesaa „utallige“ Vidnesbyrd for det Modsatte. Der er Get, som jeg gjerne vilde gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, naar han særlig gav mig Anvisning paa visse Kilder til at søge bedre Belæring end dem, jeg er i Besiddelse af, og det er, at, naar man tager i Betragtning, hvilke de Mænd ere, som i dette Punkt dele Anskuelse med det ærede Medlem om, at Præmieystemet er forkasteligt, og som ere af samme Anskuelse som han om den ønskelige Retning, hvori Hesteavlens skal drives, og de Foranstaltninger, der skulle træffes dertil, saa er jeg overbevist om, at hverken det ærede Medlem eller det ærede Thing godkjender deres Anskuelser; thi det er jo en gammel bekjendt Sag, at der er to Anskuelser, der staae bestemt imod hinanden, den ene, at

fremme Hesteavlens igjennem Præmieystemet, og den anden, at gjøre det igjennem Guldblod og Bæddeløb. Saaledes maa Spørgsmaalet stilles, og vi have utallige Vidnesbyrd fra begge Sider for den ene og for den anden Anskuelse. Det er en Strid, der føres hele Verden over, og som ingenlunde kan betragtes som uddebatteret, saaledes som det ærede Medlem troede, idet han støttede sig paa sine „utallige“ Vidnesbyrd. Derfor Spørgsmaalet kom til at foreligge saaledes for Thinget, enten at ophjælpe Hesteavlens ved Guldblod med Bæddeløb, eller at opmuntre den igjennem Præmieystemet, saa er jeg fuldt overbevist om, at omtrent alle Stømmer i Thinget vilde følge mig og gaae imod det ærede Medlem. Saaledes troer jeg, at Sagen med Nødvendighed maa stilles og bedømmes. Der er visse Udtryk, som altid finde Gjenklang, som, man kunde gjerne sige altid, have en god Klang; det er dette Udbrud om Statsindustri, om Besyttelsestold osv. Men naar det kommer til Stykket, naar man nærmere skal undersøge i det Enkelte, om man kan undvære enhver Indgriben fra Statens Side i disse Forhold, saa troer jeg, at man i mangfoldige Tilfælde vil komme til den Erkjendelse, at Reglen kan være god nok i og for sig, men kun, naar man tilsteder en Mangfoldighed af Undtagelser, og jeg er af den bestemte Formening, at her nepos er et af disse Tilfælde tilstede, hvor man nødvendigviis maa gjøre en Undtagelse. Naar det ærede Medlem ved Siden deraf talte om, at der ogsaa var finansielle Hensyn at tage, og at man paa samme Tid, som man søgte at tilveiebringe Balance paa Budgettet ved at udskrive extraordinære Skatter osv., ikke maatte overse visse mindre Besparelser, som kunde falde, — thi naturligviis mange Vælle smaa gjøre et større Beløb, naar de samles, — saa vil jeg dertil bemærke, at her jo ikke er Spørgsmaal om en eneste Skilling's Meerudgift, end hvad der tidligere var lovbekjendt. Her er, for at jeg skal gjentage det, kun Spørgsmaal om, at en Deel af de 11,000 Rd., som ifølge Lovet af 23de Januar 1862 hvert Aar skulle udredes af Statskassen, i dette Aar maatte finde en Anvendelse, som ligger udenfor Lovens